

z Andrzejem Febrem, senatorem i starostą Stonawy, który tym razem opowie Czytelnikom m.in. o swoich doświadczeniach... kulinarnych, będzie bowiem gościem naszej rubryki „Zaolzie od kuchni”. Wysłanniczce „GL” A. Feber wyznał, że umie gotować i że często delektuje się zupełnie prostymi potrawami, jak chleb razowy z twarogiem, papryką i cebulką czy też ziemniaki ze słoniną i szczyptką. Będzie też o Polakach w Rychwaldzie (tekst i zdjęcia) - sto lat temu i dziś. (r)

GŁOS LUDU

POLSKIE GIMNAZJUM MA NOWĄ DYREKTORKE

Radni wybrali Krystynę Herman

OSTRAWA (r) - Rada Okręgu Morawo-Sląskiego na swoim czwartkowym posiedzeniu zapoznała się z wynikami konkursu na stanowisko dyrektora Polskiego Gimnazjum w Czeskim Cieszynie. Spośród dwóch wysuniętych przez komisję konkursową równorzędnych kandydatów Rada opowiedziała się za kandydatką Krystyną Herman, odesiadając po odejściu Alojzego Kufy na emeryturę - obowiązki dyrektora gimnazjum. Radni stwierdzili, że wybór był trudny, jako że obaj kandydaci, którzy uzyskali akceptację komisji konkursowej, spełniali wymagane kryteria i pracowali nadzieje, iż pod ich kierownictwem szkoła funkcjonować będzie poprawnie i prężnie. Niemniej należało podjąć decyzję - dyrektorem może być tylko jeden - powiedziała redakcji „GL” kierująca prasową Urzędu Morawo-Sląskiego, Jolanda Pilawowa. Przypomnijmy, że Rada decydowała się pomiędzy Krystyną Herman i Romanem Wróblem, dyrektorem polskiej podstawówki w Trzyfcu-Tarasie. Wykretki zatwierdzić musi obecnie Ministerstwo Szkolnictwa, Młodzieży i Kultury Fizycznej RC.

ZA TYDZIEŃ - TRADYCYJNY BABSKI FESTYN Nie tylko dla pań

SUCHA GÓRKA (r) - Zorganizowana w sobotę 15 września) podjęli się działania MK PZKO w Suchej Górze wspólnie z miejscowym Klubem Kobiet i sekcją Kibiców ZG PZKO. Podobnie jak Górecki Świątek nie jest wyłącznie świętem góralski. Babski Festyn bynajmniej nie jest zabudowany tylko do pań... Jak poinformowała „GL” przewodnicząca Sekcji Kobiet ZG PZKO, Hedia Zabłaska, oprócz miejscowych zespołów przedszkolnych i szkolnych oraz

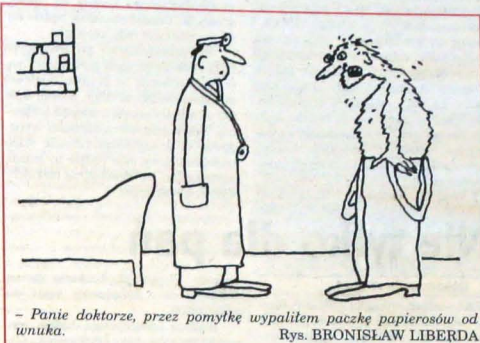
Cląg dalszy na str. 2

MANDATY ZA BLISKO PÓLTORA MILIONA KORON Remanent na drogach

OSTRAWA (g) - Mandaty na łączną sumę 1348 430 koron wymierzyli policjanci podczas trwającej od poniedziałku do soboty akcji kontroli bezpieczeństwa ruchu drogowego na terytorium byłego okręgu północnomorawskiego.

Jak poinformowała rzeczniczka północnomorawskiej komendy Policji RC Soňa Brádřtová, akcje zorganizowano w związku z początkiem nowego roku szkolnego. Policjanci skupili się na kontroli przestrzegania przepisów o ruchu drogowym, w szczególności o pobycie szkół i przystanków, i na kontroli trzeźwości kierowców. Szukano też skradzionych samochodów i rzeczy oraz poszukiwanych osób. Uwagę policjantów również naruszenia przepisów o ruchu drogowym przez pieszych.

W akcji kontrolnej udział wzięło blisko 800 funkcjonariuszy policji z jednostek miejskich. Zarejestrowano 449 wypadków naruszenia przepisów, z czego 4005 rozwiązano poprzez skłonienie mandatu, wobec sprawców pozostałych wykreślono wszczęto dochođenje. Zatrzymano 15 pijanych kierowców oraz 5 przestępców, znaleziono jeden skradziony samochód. Maksymalną dozwoloną

- Panie doktorze, przez pomyłkę wypaliłem paczkę papierosów od wnuka. Rys. BRONISŁAW LIBERDA

PZKO@PANDORA.CZ CZEKA NA LISTY

O zjeździe w internecie

CZ. CIESZYN (kor) - Wykorzystać przed XIX Zjazdem PZKO, który odbędzie się 10 listopada br., najnowszą możliwość techniczne postanowili na swoim ostatnim posiedzeniu członkowie prezydium ZG PZKO.

Jak poinformował „GL” prezes ZG Zymunt Stopa, wszystkie materiały dotyczące zjazdu będzie można przejrzeć na stronach internetowych Związku, a od poniedziałku będzie też można włączyć udział w internetowej dyskusji przedzjazdowej.

„Na oficjalnych stronach Związku będzie zatem można przejrzeć statut, propozycje zmian statutowych oraz kolejne biuletyny ZG” - mówi Z. Stopa. „Ale wiadomo - przed zjazdem zawsze toczą się też dyskusje. W celu umożliwienia wszystkim dyskutującym interaktywnej wymiany poglądów postanowiliśmy wykorzystać forum dyskusyjne na zewnętrznym serwerze. Doskonale wiemy, że nie wszyscy mają dostęp do Internetu, dlatego chcielibyśmy pomóc w ten sposób również »Głos Ludu«, który mógłby później zamieszczać co ciekawsze wypowiedzi...”.

Tomasz Bonek, który odpowiedzialny jest za cały projekt od strony technicznej, powiedział „GL”, że oficjalne strony PZKO mieszczą się pod adresem: www.pzko.cz. Dyskusja natomiast przebiegać będzie na stronach

pod adresem: www.pandora.cz. Tu będzie można - w kategorii „Społecność a kultura”, w podkategorii „PZKO” - przeczytać wszystkie wypowiedzi. Swoje przyczynki dyskusyjne natomiast należy kierować pod adresem e-mailowym: pzko@pandora.cz.

„Warto przypomnieć, że osoby nie posiadające własnego komputera z dostępem do internetu mogą skorzystać z usług bibliotek, a ma też komputery z dostępem do sieci większość zaolziańskich szkół. Uwazam zatem, że dyskusja przebiegnie bez większych problemów i przyniesie wiele ciekawych wypowiedzi na temat dalszej pracy naszego Związku. Oprócz dyskusji internetowej zapraszamy do spotkań przedzjazdowych w poszczególnych obwodach PZKO” - dodał prezes ZG PZKO.

CIERLICKIE LATO FILMOWE PO RAZ DZIEWIĄTY

Maraton na półmetku

CIERLICKO (J.J.B.) - Deszczowa pogoda nie zniechęciła uczestników 9. Cierlickiego Lata Filmowego. Od czwartkowego rana gromadlili się na seansach retrospekcyjnych, a widzów w cierlickim kinie „Svoboda” przywitali dyrektor festiwalu, Tadeusz Wantula, oraz burmistrzynie Cierlicka, Ljdyie Vaskova.

Wśród gości obecni byli konsul generalny RP w Ostrawie Marek Masulianin, posłanka Yvona Jungova i wiceburmistrz okręgu morawo-sląskiego Zdzisław Wantula. Tradycyjnie już przybyli nad Zalew Cierlicki przedstawiciele bratniego festiwalu w Lagowie, Andrzej Kawala i Andrzej Milczarkiewicz, krytyk filmowy Andrzej Werner, dziekan

KOSZTEM 4,7 MLN KORON POWSTAŁY TRZY NOWE ODDZIAŁY SZPITALNE

Zlikwidowali deficyt

HAWIERZÓW (s) - W ub. czwartek hawierzowski szpital z polikliniką wzbogacił się o trzy nowe - i mocno deficytowe w powiecie karwimskim - oddziały łóżkowe: rehabilitacyjny, geriatryczny i psychiatryczny. Pierwsze dwa, które sąsiadują ze sobą, powstały w miejsce jednego z dwu oddziałów chorób wewnętrznych, trzeci zaś w pomieszczeniach po byłym oddziale dla starszych dzieci. Poszczególne wstęgi kolejno przedtawiał prezydent miasta Hawierzowa, Václav Wicher, rzeczą Urzędu Powiatowego ds. służby zdrowia, Vlastopluk Němeček, i dyrektor powiatowej ekspozytury kasy chorych VZP, Martin Doležal.

Jak powiedział dyrektor hawierzowskiego szpitala, Pavel Holub, podczas mowy poprzędającej akty przecięcia wstęgu, od pomysłu racjonalnego wykorzystania około siedemdziesięciu szpitalnych łóżek do jego urzeczywistnienia upłynęło prawie rok czasu. Dokonano tego własnym sumptem, bez doposażania się od kogokolwiek dodatkowych zastrzyków finansowych. Firmy budowlane nie mogły przekroczyć ani górnej granicy kosztów rekonstrukcji, która wyniosła 1,7 mln koron, ani też pułk 3 mln koron przeznaczanej na wyposażenie wszystkich trzech nowych oddziałów.

Następnie ordynatorzy, Daša Buręšova, Milan Kalfouz i Marek Pérez, oprowadzili gości po swoich nowych oddziałach. Ze względów oszczędnościowych wprawdzie nie zakupiono dla nich najnowocześniejszego sprzętu, lecz pomimo to reprezentują dobry europejski standard.

Dyrektor Holub najbardziej był zadowolony z faktu, że udało mu się skompletować zespół psychiatrów, gdyż szpitalny oddział psychiatryczny jest w szerokiej okolicy rzadkością. Jeśli pominąć opawski zakład psychiatryczny, istnieje ono tylko w Trzyfcu i Ostrawie. Natomiast osób cierpiących na choroby psychiczne jest bardzo dużo.

Zarówno psychiatrią, jak i pozostałymi dwiema nowymi oddziałami szpitalu będą przyjmowały wyłącznie

ostre przypadki chorobowe, które rukują nadzieję na wyleczenie lub poprawę. W każdym razie pobyt pacjentów na tych oddziałach nie powinien być dłuższy aniżeli trzy tygodnie.

ME SIATKARZY OD DZIŚ W OSTRAWIE Polacy grają w Porubie

OSTRAWA (jb) - Od soboty popołudnia polscy siatkarze przebywają w Ostrawie, przygotowując się do rozpoczęcia zjazdu w dniu Mistrzostw Europy. Rwywalizacja podzielona jest na dwie grupy po pięciu. Polacy zagrają w grupie II z zespołami Włoch (mistrzowie świata i Europy), Jugosławii (mistrzowie olimpijski), Francji i Węgrami. Włosi i Jugosłowianie są zdecydowanymi faworytami nie tylko w grupie, ale i w całych mistrzostwach. W grupie I znaleźli się siatkarze RC, Rosji, Holandii, Bułgarii i Słowacji.

Nastroje w ekipie polskiej są jak na razie niewesołe. Po wylądowaniu mistrzostw świata w Argentynie (przegranym mecz z Francją) zawodnicy są przygnębieni. Dużo będzie zależało od dzisiejszego spotkania z Niemcami (19.00). Trener Waldemar Wpniński wierzy, że Polska awansuje do grona sześciu najlepszych drużyn. Program spotkań grupowych Polaków: Niemcy (8.00; 19.00), Jugosławia (9.9; 20.00), Włochy (10.9; 19.00), Francja (12.9; 19.00), Węgry (13.00; 16.00). Wszystkie mecze Polaków odbywać się będą na stadionie zimowym w Ostrawie-Porubie, grupa I siedzi w Pałacu Kultury i Sportu w Witkowicach.

POGODA

SOBOTA - Zachmurzenie duże, przełotne opady deszczu. Temperatura w noc ok. 10 st., w dzień od 13 do 16 st. C (w górach - do 12 st. C). Zachodni wiatr 7-10 m/sk.

NIEDZIELA - Nadal pochmurno z lokalnymi opadami deszczu. Chłodno - do 16 st. C.

VŠMU Ondrej Sulaj i dyrektor bratysławskiej Akademii Filmowej Peter Dubecký, zaś z czeskiej strony Milan Liška oraz krytyk filmowy Michal Šebek. W części retrospekcyjnej przygotowane w br. filmy Jerzego Kawalerowicza, Otakara Vávry i Martina Hollega.

Cląg dalszy na str. 2

WYSTAWA „TRZY POKOLENIA” WRACA NA SŁOWACJĘ

Bergerowie w Cieszynie

Po Warszawie, Pułtusk, Poznaniu, Krakowie i Rzeszowie przywędrowała do Cieszyna wystawa malarstwa zaolziańskiego, ale żyjącego dziś w Bratysławie, rodu Bergerów: Józefa, którego setną rocznicę urodzin obchodziliśmy w marcu br., jego syna Jana i wnuczki Iny. Kilkadziesiąt obrazów zainstalowano w Galerii Muzeum przy ul. Srebrnej 1.

Nad cieszyńską ekspozycją położyła się potężnym cieniem regionalna historia, której rodź Bergerów, zwłaszcza zaś jego protoplasta Józef, był aktywnym uczestnikiem, a ostatecznie i kozłem ofiarnym.

Pochodzący z Orłowej senior Józef, doskonale wykształcony w Warszawie, Wiedniu, Bazylei i Sztarsburgu ksiądz ewangelicki, posłował w latach międzywojennych do Sejmu Śląskiego w Katowicach. W czasie wojny był więzionym w obozach koncentracyjnych w Oświęcimiu i Dachau. Uwolniony dzięki sta-

nianom żony, od 1942 r. pracował w zakładach IGF w Kędzierzynie - stale pod ścisłym nadzorem gestapo... Po 1945 r. zaangażował się w Śląskim Kościele Ewangelickim a.w. w Cz. Cieszynie, wkrótce został pierwszym superintendentem tegoż. Jednocześnie doktoryzował się w Akademii Chrześcijańskiej w Chylichach pod Warszawą. Był współzałożycielem PZKO, jako członek Sekcji Literacko-Artystycznej brał udział w pierwszej po wojnie, dużej wystawie malarstwa i rzeźby w Cz. Cieszynie w marcu 1948. W 1953 r. „wsłuknie oskarżenia o działalność antypaństwową, zmuszony był do zrezygnowania

z urzędu i opuszczenia Zaolzia. Osiał w Bratysławie, gdzie poświęcił się pracy dydaktycznej na Wydziale Teologicznym. Stale malował i wystawiał. Zmarł nagle w czerwcu 1962.

Jan urodził się w marcu 1944 w Trzyfcu, dzieciństwo spędził w Cz. Cieszynie. W 1962 r. zdał maturę w bratysławskiej Szkole Przemysłu Artystycznego, w 1968, po ukończeniu studiów w tamtejszej ASP podjął pracę pedagogiczną w SPA. Od 1987 wykłada w ASP w Bratysławie, jest profesorem, kierownikiem Katedry Malarstwa.

Cląg dalszy na str. 3

Macierz Szkolna w RC zaprasza na

V Baginięcki Festyn Szkolny oraz III Górski Wycięg Rowerowy

9.00 - prezentacja zawodników Górskiego Wycięgu Rowerowego obok Remizy Strażackiej w Piosku • 10.00 - start GWR • 13.00 - rozpoczęcie festynu Program: zespół „Oldrychowice” MK PZKO Oldrychowice • Kuchnia domowa

Wahadłow przewoź od Remizy Strażackiej w Piosku od 12.30

GŁOSIK GŁOSIK GŁOSIK GŁOSIK

Skąd mamy rogi obfitości?

runów, spędzał dzieciństwo na Krete. Ukryła go tam w grocie idajskiej matka. Reja. Rządziła ona nad światem z mężem, Kronosem, który władał odziedziczoną władzą...
Gdy Zeus dorósł, przygotował się do walki z Kronosem. Przed wszystkim poradził matce Rei, by dała mu potajemnie mleko z wyśmienitych w ten sposób rodzajeństwo Zeusa. W tym czasie uwarła dobra koca Amalteji, którą Zeus brał do siebie...
Tyle legenda. A my wiemy już, skąd się wzięły rogi obfitości i że obdarowane nim kogoś wyraża w przemożności zyczenia...
Mitologia jest zbiorem baśni i legend o bogach i bohaterach. A oto jeden z mitów:
Zanim bog Zeus został ojcem bogów i ludzi, władał Olimp i...

Pierwszy tydzień nowego roku szkolnego macie już za sobą. W poniedziałek we wszystkich szkołach witano szczególnie uroczycie pierwszoklasistów, w wielu otrzymywali oni rogi obfitości - duży stożek wypełniony słodyczkami. Skąd wziął się zwyczaj obdarowywania dzieci i to nie tylko z okazji rozpoczęcia roku szkolnego - tą właśnie formą? Niektórzy twierdzą, że przywodził go ze Stanów Zjednoczonych, ale głowy nie dam, bo i u nas kiedyś mogli podobać się takie słodycze. Trudno bowiem podejrzewać, że wprowadził go rdzeni mieszkający tam z Europy i innych części świata. Trudno również, samo pojęcie „róg obfitości” istnieje od czasów antycznych, a znamy go z mitologii greckiej. Mitologia jest zbiorem baśni i legend o bogach i bohaterach. A oto jeden z mitów:
Zanim bog Zeus został ojcem bogów i ludzi, władał Olimp i...

im rodzicom. Niebu - Uranosowi i Gai - Ziemi. Kronos był okrutny, a że przepowiedziano mu, że i jego władzę odbierze jego własny potomek, poląkał kolejno swoje nowo narodzone dzieci: synów Hadesa i Posejda oraz córki Here, Demeter i Hestii. Kiedy urodził się Zeus, matka zawiąła w pieluszki kamień i dała poknąć okrutnikowi, a synka w złoty kocyk złożyła w grocie osłoniętej bluszczem, której wejście chronił gęsty las. Zeus chował się pod opieką nimf górskich, karmiony mlekiem kozy Amalteji. Dziecko kochało ją bardzo. Kiedy Amalteja zlamana sobie jeden róg, Zeus wziął go w swoje boskie ręce i pobłogosławił. Odtąd róg ten napełniał się wszystkim, czego...

Zabawy na jesienne dni

Uciek mi z ręki latawiec, paleniacz z wiatrem usynoko. Może chce przyjrzeć się słońcu, może coś szepnąć obłokom!

wanego w r. 1936 przez Kornela Makuszyńskiego. Jeśli na świętego Prota jest pogoda albo słońce, na świętego Hieronima deszczyk jest albo go ni ma. Dodajmy jeszcze, że Hieronim ma imieniny 30 września i wierzmy prognozie. Serdeczne pozdrowienia ą wszystkim.

☆ GŁOSIKOWA KORESPONDENCJA ☆

Udany tydzień

Ostatni tydzień wakacji spędziłem wraz z bratem Adamem na zajęciach w Odkrocie Młodych Przyrodników w Karwinie. Akcja nazywała się „Szkoła starego rzemieślnika”. W poniedziałek robiliśmy aer. Jedliśmy go dopiero w środę. Później zbieraliśmy rośliny na suszenie. Z wkładkami do diapozyttywów listków i płatków Adam zrobił myś, a ja krzak. Potem z samosuszonych masy podobnej do gliny Adam zrobił garnuszki i relikwia. J. - koczki. We wtorek zrobiliśmy koczki suszonymi roślinami i robiliśmy pilleczki z kolorowej owczej wełny. W środę białokowaliśmy chusteczki, a po obiedzie robiliśmy papier. Mogliśmy go posypać różnymi przyprawami, by ładnie pachniał. W czwartek robiliśmy świeczki, później koczki, a na koniec opiekaliśmy nad Olżą parówki. Był silny wiatr i długo nie mogliśmy rozpalić ogniska. W piątek na farmie rozdzieliliśmy różne zwierzęta domowe. Bardzo nam się tam podobało. Daniela Vitoś

Rubrykę przygotowała: IRENA STONAWSKA

NASZ ADRES: Redakcja „Głosu Ludu”, P.O.Box 29, Novinářská 3, 709 29 Otrava 1. UWAGA! Pisząc do nas, nie zapomnij podać swego adresu i napisać, ile masz lat!

LEKTURA Z PRZYMRUŻENIEM OKA (455)

Graj, Cyganie... czyli Dziewczyna z róg Obfitości

Z. OLECH
Podniósł się z kanapy i znowu zblizył się do Ingary. Wpatrywał się w twarz przemiłąm wzrokiem i zawołał: Marco Ingara, czy powiesz mi prawdę? Czy istotnie prawdą jest, że otrzymałeś ten pierścienek od siostry, która niedługo była dyrektorką zakładu wychowawczego i jest piękną, rozwiewną kobietą? - Powiedziałem szczerą prawdę - odparł Ingara. - Nie mam ochoty na kłamstwo. Widzę, że i tak nachodził mój koniec. Młody hrabia z głośnym szlochem padł w ramiona dr. Ryłskiego i przysięgnął mu na wierność. - Ten niedźnik nie ukradł tego pierścienka. Otrzymał go od ukochanej dziewczyny, która nie chciała, by wyjechał do Ameryki, jest moja siostra. - Wielkie nieba, twoja siostra? - zawołał dr Ryłski. - Przecież mi nigdy nie wspominała, że masz siostrę! - Czyż to możliwe? - wyszeptała lady Jane, przyciskając obydwoim mocno bijące serca. - Siostra Edwarda Porajskiego ukochana Marco Ingary? - Na świecie jest wszystko możliwe - odparł Edward, wybuchając goryczą śmiechem. - Nie opowiadałem wam nigdy o mojej siostrze, bo jaż by od pogardałem ją. We wczesnej młodości poszła własną drogą, odwołując się tylko ona, ta nieszczęśliwa, ponosić winę za to. Odpowiedzialność spada na innych. Zbyt późno dowiedziałem się, że jest ona moja siostrą. Gdyby to dowiedziałem się wcześniej, gdybym mógł spotkać się z nią, czyniłbym wszelkie możliwe kroki, aby ją nawrócić na drogę prawdy i uczciwości. Ale wówczas, gdy wyjechałem, że ona właśnie jest dzieckiem mojej matki, więcej jej już nie widziałem. A teraz, teraz ten pierścienek jest najlepszym dowodem, jak można się niebezpiecznie upadła. - Na tym świecie - rzekł dr Ryłski - nie można tak nisko upaść, aby już nie było żadnej nadziei podniesienia się w górę. Nie ma takiej przepaści, i każda osoba można byłoby wyciągnąć człowieka. Obowiązkiem moim, Edwardzie, mówiąc szczerze, jest odnalazienie siostry i wyciągnięcie jej z otchłani. Zresztą cóż to znaczy, że była ukochana Marco Ingary? Czy koniecznie z tego powodu musi być taka, jak on? Czy ta siostra jest urodzonym komediantem, posiadającym niezwykle zdolności aktorskie? - Ach, w tym wypadku ma pan zupełną słusność - wturczała lady Jane. Jest to komediant najgorszego gatunku, który potrafił ukazywać się pod różnymi postaciami. Tak, hrabia Edwardzie, siostra pańska z pewnością nie do myślała się, z kim ma do czynienia. - Dziękuję wam, przyjaciele! - zawołał Edward, ścisnąwszy dłoń dr Ryłskiego i lady Jane - dziękuję wam za pociechę, jaką mi okazaliście, sprawiło to wielką ulgę. A teraz co do ciebie, Marco Ingara! Przagnę uwierzyć, że powiedziałeś mi prawdę i nie zapomnę swojej obietnicy. Powiedz mi jeszcze gdzie w danej chwili znajduje się ta nieszczęśliwa, którą otumaniła? Nie obawiaj się, że przeżywa w Ameryce, bo przecież razem z tobą wychodził z Wiednia. Czy żyje jeszcze? O Boże, jeżeli żyje, należy ją uratować. - Żyje - odparł Ingara. - Latwo ją pan odnajdzie, jeśli pan będzie chciał. - Pragnę tego całą duszą. Powiedz mi, gdzie się znajduje. - Zostawiłem ją w New Yorku - wyjaśnił Ingara - ale jeżeli chce się pan czegoś więcej dowiedzieć, mogę panu złożyć ciekawe zeznanie, jednakże po jednym warunkiem. - Mówisz o ciekawym zeznaniu - zawołał Edward - a przecież wiesz, że twoje przestępstwa życia absolutnie nas nie interesuje. - Tak pan twierdzi? Założę się, że to, co panu powiem, będzie miało dla pana duże znaczenie. Ale mógłby mi pan rozluźnić trochę więzy, które masz na lenie meczu. - Nie użyciłem tego, choćbyś miał mi zdradzić największą tajemnicę. Za to zbierzę cię znowu. - Myślisz się, mój drogi - zawołał dr Ryłski. - Teraz tak mówicie! Co jednak powiecie, gdy wam zakomunikuję, że mogę wam oddać dziecko, dla którego przybyłiscie do Ameryki i które lady Jane tak dobrze zna? - Ingara wypowiedział te słowa, spoglądając z miłą na lady Jane. - Wszystkie skamienieli z wrażenia. Oświadczenie Ingary było istotnie ważne dla nich i doszli do wniosku, że warto było rozpocząć z nim praterakcje. - Ach, wysłuchajcie go, panowie - zawołała błagalnie lady Jane. - Przechodźcie do życia i szczęście tej biednej, niewinnej istoty. Nie zrażam was, dopóki nie będę szczęśliwa, nie będę bezpieczna. Zakładam, że hrabia Edwardzie, żeby pan wysłuchał cierpliwie propozycji tego przestępcy. Zaświadczenie nie moja rzeczą jest prateraktować z przestępcami - odparł dumnie Edward. - Ale ponieważ chodzi tu o dziecko, więc zapytuję ciebie, Ingara, co mi masz na ten temat do zakomunikowania. - Pragnę zakomunikować, że dziecko w najbliższych dniach może już znajdować się pod waszą opieką, gdy zechcecie, natomiast gdy nadal trwać będzie przy swoim uporze, dziecko będzie zgubione. - A jaka jest twoja propozycja? Mów szczerze! - Życie za życie - zawołał Ingara. - Jeżeli to dziecko posiada dla was odczywiście odrobinę wartości, to bez wahania przyjmiecie moje warunki. - Przyprawdziejcie wam dziecko i zostawcie, natomiast wy musicie mi obiecać, że nie wróci do Ameryki i nie pozwoli sobie na to, co robił dotychczas. Do diabła, coż pan mi powiedział z tego, gdy mnie pan przekaże w ręce władz? Przyślę panu pieniądze zbrojowych lordów Seymourovi, nie mam już ani centy. Wszystko straciłem, wszystko przegrałem. Jestem zupełnie biedny. Czy nie warto pan, że jest to wystarczająca kara dla mnie? - Zresztą nikt o naszej transakcji nie będzie wiedział. Niki się również nie zainteresuje o to, czy zostałem odesłany do Austrii, a tam w Austrii będą mnie zadowolili, że unikną wielkiego procesu, który przecież dużo musiałby państwo towarzystwo. Najwyżej kat i szatan będą załawali, że im umknęła ofiara, że się odwołuje, to jednak nie uciecze, szatanowi przyrzekam, że i tak mu nigdy nie oddam swojej duszy. Mam już z nim na ten temat umowę. - Ostatnie słowa wypowiedział Ingara prawie do siebie. Nie dotarły one do uszu trójki przyjaciół. Pierwszą część jego propozycji przyprawiła ich o zdumienie i zmusiła do głębokiego namysłu. - Edward był skłonny propozycji nie przyjąć, lecz rozgoryczone siostrę lady Jane powstrzymało go od natychmiastowej odpowiedzi.

NIC NIE JEST TAK OCZYWISTE, JAK WYDAWAĆ BY SIĘ MOGŁO Z ZAOLZIAŃSKIEJ PERSPEKTYWY

Rzymskie wakacje

Znane powiedzenie, iż „podróże kształcą”, przez wieki nie straciło na aktualności. Zwiedzając bliskie i dalekie kraje, dochodzimy do wniosku, że nie jest tak oczywiste, jak by się mogło wydawać na pierwszy rzut oka i z naszej zaolziańskiej perspektywy.
Wezmy prozaiyczną rzecz. Kawiarnia w Rzymie anonsuje na tablicy przed wejściem, że kawa jest po 4 tys. lirów. Cena do przyjęcia wzięszy pod uwagę, że lokal cały tonie w boazerii i marmurze. Słychać zamówienie („Kawę za 4 tys.”) buforowy nie może ukryć odrazę. Z miejsca zaczyna uświadamiać: „Cztery tysiące kosztuje małe presso, sześć tysięcy kosztuje duże”. W temperaturze 6 tys. o ile zechce pani spocząć przy stoliku wewnątrz lokalu, a 8 tys. - jeśli chce pani, by podano jej małą czarnej przy stoliku na zewnątrz lokalu!... Na tej samej, powiedzmy, geograficznej zasadzie opiera się rzymski handel wodą mineralną i lemoniadami. Im bliżej Watykanu czy innego zabłyku klaszaru, tym drożej. Przekupnie nie mają dostępu do placu św. Piotra, ale mają dostęp do kolumnadzie Berniniego rozkładających swoje kramy okleszczone plastikowymi butelkami wszelkiego rodzaju napojów. Dodajmy, tak zmroźnionymi, że we wnętrzu pojemników widać wałce lodowaczej cieczy. W temperaturze 30 stopni C lodowata woda staje się pokusą. W supermarketach można ją dostać za 2,5 tys. lirów tu, pod oknami Jana Pawła II, teoretycznie za 16 tys. lirów. Gdy kocham głodny, może skusić się na obiad. Piza na cienkim spódzie, lasagne, spaghetti i inne „pasty” ułożone w różnokolorowych sosach wyciągają wszelkie siły trawienne z turystycznych żołądków. Oczywiście ceny kształtują zasady, jak używać. Uwzględniając one też miłą, uśmiechniętą, imiennie obłudną (widocznie uznano, że identyfikatory się opłacają) oraz „serwetkowe”. Swoją drogą, nie widziałam, by ktoś kazał zdjąć serwetkę przed posiłkiem, by oszczędzić.
Choć to może zabrzmieć dziwnie, jednak najtaniej można najęść się w świątyni sztuki - Muzeum Watykańskich. Oczywiście wstęp do kilku połączonych z sobą galerii kosztuje słońce. Za to w kantine ceny są więcej niż ludzkie.
Oczywiście polityka wyżywiania pieniędzy z turysty obecna jest na każdym kroku. Jednak czasem robione jest to z fantazją. Restauracyjka leżała na poboczu turystycznego traktu. Zamówienie było skromne. Jedzenie dobre. Przyszła ochota na coś jeszcze i coś jeszcze... Restaurator przepasany białym fartuchem kręcił się jak fryga. Zauważył, że goście są „jego”. Proponował to i tamto. Syci zbieraliśmy się do odeszcia. „Nie! nie!” - zaprotestował i już niósł na tacy likier żołądkowy. „To na dobre trawienie! Proszę skosztować.”
Kondygnacje i wystawy, z drugiej strony rozciągającej widok na Forum Romanum ginie w zgiełku aut. Spokojniej jest tu tylko w niedziele, gdy wstrzymanie ruchu drogowego pozwala docenić piękno rzymskich perspektyw.
Tu przeżycie przez jedzenie to dość ryzykowna eskapada. Klaksony, pisk hamulców, jazgot przekrzykujących się sferoforów i sapanie skuterów, zgiełk i żar, obłędny pęd wszystkiego, co „jest na chodzie”. Światła - nie światła, rzymianie zdają się ich nie zauważać.
babo placek! Jawną dyskryminacja młodych demokratów i to gdzie? W kolebce tego systemu!
Antyczna sława ulicy Fori Imperiali z jednej strony obwarowanej pozostałościami rynku Trajana - trzypiętrowych galerii handlowych, których zapadłe częściście pozwalają rozeznaczyć na całe gardo - iście włoska fantazja stała za ładą...
Lato w Rzymie przypomina reddyk owiec. Różnobarwne tabuny przetwarzają się wzdłuż szerokich bulwarów i wąskich uliczek. Na czele przewodnik zazwyczaj z parasolem, laską lub wiodocym z daleka nakryciem głowy. Jedna grupa przediera się przez drugą. Co nie leży „na trakcie” (np. przepiękne muzeum rodziny Bonaparte) - nie istnieje. Nie ma czasu na stragany, które co i rusz okalają wejście do słynniejszych zabytków większego miasta. Na nich rozłożył się kieć. Złotem, srebrem i opalizującą lśnią plastikowe miniaturowe Koloseum, bazylika św. Piotra i wilczyca karmiąca Romulusa i Remusa. Istne cacka!
Jest i literatura podręcznikowa - przewodniki we wszystkich językach świata. Także po czesku i po polsku. Dominują jednakże „T-shirty”. Tu zdobne w napisowane obrazki reprodukcje dzieł Michała Anioła z Kaplicy Sykstyńskiej, Rafaela, a dalej pop-art z napisem „ROMA”. Wszystko jak świeże bułeczki po 10 tys. lirów. Kto nie kupuje - ten żałuje!
Słońce praży niemilosierdzie. Pozostaje grupie turysty muszą ustawić się do indywidualnych kas. Te zbiorowe zazwyczaj świecą pustkami. W rodzicach dzieci do 12 lat i osobach starszych, którym stukał słodny krzyżyk, budzi się nadzieja. Są zniżki! Calkiem solidne. Kasjerka potwierdza, zniżki są dla tych kategorii osób, lecz pochodzących tylko z krajów Unii Europejskiej. Masz

▲ Koloseum, czyli amfiteatr Flawiusza, największy obiekt zabytkowy starożytnego Rzymu. Wysokość jego zewnętrznych pierścieni osiąga 50 metrów, os podłżna elipsy - 188 metrów, poprzeczna 156 metrów. Jego budowę rozpoczęto za czasów cesarza Wespazjana po 70 r. Wewnątrz Koloseum mieściła się arena z podłogą skonstruowaną z desek i pokrytą piachem (widac fragment w głąbi fotografii). Pod deskami był labirynt korytarzy i wyciągów pozwalających na bezpieczne przemieszczanie ludzi i zwierząt na plac boju. Na trybunach amfiteatru zasiadało 70 tys. widzów...
Fot. RUDOLF OBRUNNIK

■ NOWOŚCI PŁYTOWE

Sam Brown - »Reboot«

Natura nie obdarzyła jej figurą Jennifer Lopez czy uśmiechem Dido. Wokalistka brytyjska Sam Brown posiada inne walory, których brakuje jej młodszym i sekowniejszym rywalkom. Do tej pory jej jedynym poważnym sukcesem piosenkarki był utwór tytułowy z albumu „Learn To Listen”, który stał się hitem. To jednak nie jedyna stylizacja. Nie zabrakło ostrzejszych klimatów („Timebomb”, czy „Call Me”). W prawie wszystkich piosenkach nasza bohaterka zasiada za fortepianem. W spokojnych balladach prawdziwą jest, że od czasu hitu „Stop”, który w Polsce nadsuła Edyta Górniak, Sam Brown nie udaje się już zapaściwac tak mocnego utworu. Ceniona jest za innc płaszczyzn. Należy do grona elitarnych wokalistek sesyjnych, współpracuje m.in. z zespołami Pink Floyd, Deep Purple, jest też częstym gościem w światku jazzowym. Swoją skromną, własny dorobek płytowy poszerzyła niedawno o nowy album studyjny „Reboot”, wydany w małej wytwórni brytyjskiej Mud Hut. Oszczędność środków finansowych widoczna jest tylko na okładce płyty. Najgorszy odcień fioleto, jaki wyczarować może jedynie podchmielony skrzak teatrowy, a w nim zagubiona twarz wokalistki.
Przejdźmy jednak do samej muzyki. Zmarłychwstanie Sam Brown robi duże wrażenie. Płyta zawiera 12 utworów, utrzymanych w konwencji, no właśnie jakiej? Łowczytnia nowoczesnych dźwięków Sam Brown nie jest. Ale to wcale nie przeszkadza. Są tu ukłony w stronę tradycyjnego rytmu n'bluesa („Learn To Listen”), słuchając „Understand The Animal” na myśl przychodzi Jemis Joplin. To jednak nie jedyna stylizacja. Nie zabrakło ostrzejszych klimatów („Timebomb”, czy „Call Me”). W prawie wszystkich piosenkach nasza bohaterka zasiada za fortepianem. W spokojnych balladach prawdziwą jest, że od czasu hitu „Stop”, który w Polsce nadsuła Edyta Górniak, Sam Brown nie udaje się już zapaściwac tak mocnego utworu. Ceniona jest za innc płaszczyzn. Należy do grona elitarnych wokalistek sesyjnych, współpracuje m.in. z zespołami Pink Floyd, Deep Purple, jest też częstym gościem w światku jazzowym. Swoją skromną, własny dorobek płytowy poszerzyła niedawno o nowy album studyjny „Reboot”, wydany w małej wytwórni brytyjskiej Mud Hut. Oszczędność środków finansowych widoczna jest tylko na okładce płyty. Najgorszy odcień fioleto, jaki wyczarować może jedynie podchmielony skrzak teatrowy, a w nim zagubiona twarz wokalistki.
Przejdźmy jednak do samej muzyki. Zmarłychwstanie Sam Brown robi duże wrażenie. Płyta zawiera 12 utworów, utrzymanych w konwencji, no właśnie jakiej? Łowczytnia nowoczesnych dźwięków Sam Brown nie jest. Ale to wcale nie przeszkadza. Są tu ukłony w stronę tradycyjnego rytmu n'bluesa („Learn To Listen”), słuchając „Understand The Animal” na myśl przychodzi Jemis Joplin. To jednak nie jedyna stylizacja. Nie zabrakło ostrzejszych klimatów („Timebomb”, czy „Call Me”). W prawie wszystkich piosenkach nasza bohaterka zasiada za fortepianem. W spokojnych balladach prawdziwą jest, że od czasu hitu „Stop”, który w Polsce nadsuła Edyta Górniak, Sam Brown nie udaje się już zapaściwac tak mocnego utworu. Ceniona jest za innc płaszczyzn. Należy do grona elitarnych wokalistek sesyjnych, współpracuje m.in. z zespołami Pink Floyd, Deep Purple, jest też częstym gościem w światku jazzowym. Swoją skromną, własny dorobek płytowy poszerzyła niedawno o nowy album studyjny „Reboot”, wydany w małej wytwórni brytyjskiej Mud Hut. Oszczędność środków finansowych widoczna jest tylko na okładce płyty. Najgorszy odcień fioleto, jaki wyczarować może jedynie podchmielony skrzak teatrowy, a w nim zagubiona twarz wokalistki.

▲ Bazylika św. Piotra w Watykanie. Jej początki sięgają 324 roku i czasów cesarza Konstantyna, który postanowił doczesnym cesarzem św. Piotra dać godne schronienie. ♦ Jak zwi „legionistów” szwedzącą się wokół rzymskich zabytków, polując na prace...

